

Alle rejste sig. Med løftede Hænder og for manges Vedkommende med bævende Læber blev der svaret med tre taktfaste Hurraer.

Kort efter opløstes Forsamlingen. De fleste af Deltagerne gik bort i en nedslaaet Stemning; og da Gjærup som den sidste tog Afsked med Værten, sagde han ham ind i Øret:

»Vi kommer snart igen!«

Paa Vejen hjem gennem Smaagaderne fik Gjærup iøvrigt hele sit morderiske Haab tilbage. Efter at Forskrækkelsen havde sat sig, følte han sig mere og mere overbevist om, at Enslevs Demonstration kun vilde skaffe ham en kort Galgenfrist og siden gøre hans Fald endnu dybere, hans Ydmygelse endnu forsmædeligere. Dersom ikke Døden forinden forbarmede sig over ham, skulde han ikke undslippe dennegang. Retfærdigheden havde endelig indhentet den store Forbryder. Han, hvis hele Liv havde været et Oprør mod Lov og Orden, skulde komme til at ende sine Dage som en fredløs Mand. Den uovervindelige Sejrherre skulde falde paa sine egne Gerninger, skulde tilsidst dø som en stakkels Flygtning, hvem ingen vilde kendes ved. — —

Ude omkring i Hovedgaderne sporedes allerede et stærkt Røre. »Femte Juni« havde udsendt en Løbeseddel med Meddelelse om Enslevs Krigserklæring,